

บัญชีประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เล่มที่ 33

วันที่ 31 มกราคม 2561

เลขที่ประกาศ	เลขคำขอ	สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	หน้า
110	55100086	ทุเรียนหลังลับแลอุตรดิตถ์	1 – 5
111	55100087	ทุเรียนหลินลับแลอุตรดิตถ์	6 – 10
112	58100115	สังคโลกสุโขทัย	11 – 16
113	58100129	กลวยตากบางกระทุ่ม พิษณุโลก	17 – 20

หมายเหตุ : บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอาจยื่นคำคัดค้านการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนได้ภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศโฆษณา

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

เล่มที่ 33

เลขที่ประกาศ 110

กระทรวงพาณิชย์

วันที่ประกาศโฆษณา 31 มกราคม 2561

ประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เลขที่คำขอ 55100086 วันที่ยื่นคำขอ 13 มิถุนายน 2555

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนหลังลับและอุดรดิตถ์

รายการสินค้า ทุเรียน

ผู้ขอขึ้นทะเบียน จังหวัดอุดรดิตถ์

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดอุดรดิตถ์ ถนนประชานิมิตร ตำบลท่าอ้อ
อำเภอเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000

1. คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

ทุเรียนหลังลับและอุดรดิตถ์ (Uttaradit Long Lab – Lae Durian) หมายถึง ทุเรียนพันธุ์หลังลับและอุดรดิตถ์ ที่มีผลทรงกลม หรือกลมรี ขนาดเล็ก เปลือกบาง เนื้อมากสีเหลืองเข้ม เนื้อแห้งละเอียดเห็นได้ชัด มีกลิ่นอร่อย รสชาติหวานมัน เมล็ดลีบเล็ก ที่ปลูกในเขตพื้นที่อำเภอหลังลับและอำเภอเมืองอุดรดิตถ์ อำเภอท่าปลา ของจังหวัดอุดรดิตถ์

ลักษณะของสินค้า

(1) พันธุ์ทุเรียน : พันธุ์หลังลับและอุดรดิตถ์

(2) ลักษณะทางกายภาพ

- รูปทรง ทรงกลม หรือกลมรี ปลายผลมนูน ฐานผลค่อนข้างกลม ก้านผลมีขนาดใหญ่ ผลค่อนข้างเล็ก น้ำหนักผลในช่วง 1 – 2 กิโลกรัม
- เปลือก เปลือกบาง หนามผลเว้าปลายแหลม หนามปลายผลและรอบขั้วผลโคงงอ มีสีเขียวอมเหลือง ร่องพสุไม่ชัดเจน
- เนื้อ เนื้อมากสีเหลืองเข้ม เนื้อแห้งละเอียดเห็นได้ชัด ไม่มีเส้นใย
- รสชาติ หวานมัน กลิ่นอร่อย
- เมล็ด เมล็ดลีบเล็ก บางผลมีเมล็ดลีบทั้งผล

(3) ลักษณะทางเคมี

- ค่าความหวานอยู่ในช่วง 28 – 31 องศาบริกก์

2. กระบวนการผลิต

การปลูก

- (1) กิงพันธุ์ที่ปลูก ต้องเป็นพันธุ์ทุเรียนหลังลับและพื้นที่อ่ำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
- (2) ถุดปลูกที่เหมาะสมอยู่ในช่วงต้นถุดฟัน หากพื้นที่มีแหล่งน้ำเพียงพอสามารถปลูกได้ทุกถุด
- (3) แหล่งปลูกต้องเป็นดินระบายน้ำดี มีอินทรีย์วัตถุ ตามไห่เข้าและเป็นพื้นที่ลาดเอียง
- (4) ชุดหลุมลึก 60 เซนติเมตร กว้าง 60 เซนติเมตร ระยะปลูก 6×6 เมตร หรือ 8×8 เมตร หรือ ตามความเหมาะสมของพื้นที่ รองกันหลุมด้วยปุ๋ยคอก หรือปุ๋ยอินทรีย์ จำนวน 4 ใน 5 ส่วนของความลึกหลุม
- (5) วางกิงพันธุ์ กลบดินให้แน่นและพูนเป็นรูปกรวยคร่าวป้องกันน้ำขัง ใช้ไม้ปักให้ชิดลำต้นมัดให้แน่นป้องกันลมแรง ในระยะแรกควรต้นน้ำอย่างสม่ำเสมอ

การดูแลรักษาและการให้น้ำ

- (1) ช่วงอายุ 1 – 3 เดือน ควรใช้สตูบ้มงแสง เพื่อลดความเข้มของแสงและลดการขยายตัวของต้นพันธุ์
- (2) ช่วงอายุ 1 – 5 ปี ควรตัดแต่งกิ่งเพื่อควบคุมรูปทรงต้น และป้องกันทรงพุ่มสูงและขยายขึ้นอย่างรวดเร็วมากนัก
- (3) ช่วงอายุ 5 ปี ขึ้นไป ทุเรียนจะเริ่มออกดอกในช่วงเดือนธันวาคม - มกราคม ระยะออกดอกควรรักษาความชื้นในดินไม่ให้ขาด แต่ควรให้น้ำเพียงเล็กน้อย หากให้น้ำมากไปจะทำให้ดอกทุเรียนร่วง
- (4) ระยะดอกทุเรียนนาน ค่อยๆ เพิ่มปริมาณน้ำที่ให้และควรให้อย่างสม่ำเสมอ
- (5) ระยะติดผลอ่อน ให้ตัดผลอ่อนที่มีมากเกินไปคราวเก็บไว้ 1 – 2 ลูก เพื่อรักษาขนาดและคุณภาพทุเรียน โดยในระยะนี้ต้องมีการให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ จนถึงระยะการเก็บเกี่ยว

การเก็บเกี่ยว

- (1) ทุเรียนหลังลับและอุตรดิตถ์ จะเก็บเกี่ยวหลังจากดอกนาน 100 – 110 วัน
- (2) โดยการสังเกตุลักษณะผล เช่น ปากปลิจฉะพองโต หนามจะแข็ง ร่องผู้จะเป็นสีน้ำตาลปนเหลือง เด่นชัด เมื่อเคาะเปลือกหรือกรีดหนามจะได้ยินเสียงโพรกดัง流星ๆ ไม่ทึบ เป็นต้น

การดูแลรักษาหลังเก็บเกี่ยว

- (1) หลังเก็บเกี่ยว ให้ตัดแต่งกิ่งที่ตายภายในทรงพุ่ม หรือกิ่งที่เป็นโรค กิ่งแขนงที่อ่อนแอ
- (2) ใส่ปุ๋ยเพื่อบาրุงต้นให้แข็งแรง
- (3) กำจัดวัชพืชในสวนและทำแนวบังกันไฟป่า

การบรรจุหีบห่อ

- (1) รายละเอียดบนฉลากให้ประกอบด้วยคำว่า “ทุเรียนหลังลับและอุตรดิตถ์” และ/หรือ “Uttaradit Long Lab – Lae Durian” และ/หรือ “Turian Long Lab – Lae Uttaradit”
- (2) ระบุชื่อพันธุ์ทุเรียน ชื่อสวน/เกษตรกร และที่อยู่ที่ติดต่อได้

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งปลูกภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดอุตรดิตถ์ ดังอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่าง สูงจากระดับน้ำทะเล 100 – 400 เมตร มีสภาพภูมิประเทศแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ เนตที่ราบสูมแม่น้ำ อุบลริเวนสองฝั่งของแม่น้ำน่านและลำน้ำสาขา

ที่ให้มาบรรจบกับแม่น้ำน่านพื้นที่ส่วนใหญ่ค่อนข้างเรียบ เขตที่ราบรื่นหุบเขาและบริเวณลุ่มน้ำอยู่ต่อเนื่องจากที่ราบลุ่มแม่น้ำทางเหนือและด้านตะวันออกของจังหวัด และเขตภูเขาและที่สูง อยู่ในบริเวณทางด้านเหนือและทางตะวันออกของจังหวัด มีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย (ดินเป็นสีส้มอิฐ) หรือที่เรียกว่า ดินแดงผาดุ ซึ่งเมื่อถึงฤดูฝนจะมีน้ำไหลบ่าลงจากยอดเขาสู่พื้นที่ราบที่มีความลาดชันมากกว่าร้อยละ 35 น้ำพาเข้าเรือชาติอาหารมาเดิมให้กับพื้นที่การเกษตรเป็นอย่างมาก

สภาพภูมิอากาศ แบ่งออกเป็น 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ อากาศจะหนาวเย็นและแห้ง เดือนมกราคมเป็นเดือนที่มีอากาศหนาวที่สุดของปี ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้าสู่ประเทศไทย อากาศจะชุ่มชื้นและมีฝนตกชุก ปริมาณน้ำฝนรวมเฉลี่ย 1,451 มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ย 28.34 ความชื้นสัมพันธ์ ประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสภาพแวดล้อมดังกล่าวเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของทุเรียนหลังลับและอุดรติดตื้น ทำให้มีการสะสมพลังงานในรูปของสารประกอบคาร์บอไฮเดรตมากกระดับต้นให้ทุเรียนเจริญเติบโต และมีความพร้อมในการออกดอกเริ่ว การกระจายตัวของฟันเหมาะสม ไม่มีฟันตกมากในช่วงปลายเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงระยะที่ทุเรียนเริ่มแก่ จึงส่งผลให้เนื้อทุเรียนหลังลับและอุดรติดตื้นมีเนื้อแห้ง สีเหลืองเข้ม หวานมัน รสชาติดี

ประวัติความเป็นมา

เมืองลับแล หรือ เมืองทุ่งยัง ในอดีตเคยเป็นเมืองใหญ่ ภูมิประเทศเป็นป่าเขางามลับซับซ้อน บรรยากาศเยือกเย็นน้ำพลุบค่าแม่ตะวันจะยังไม่ตกดิน ก็จะมีดีแล้ว เพราะมีดอยม่อนฤๅษีเป็นฉากกัน แสงอาทิตย์ ปานี้จึงได้ชื่อว่า "ป่าลับแล" (แลง แปลว่า เวลาเย็น) ต่อมาเพี้ยนเป็น "ลับแล" ซึ่งกล้ายมาเป็นชื่ออำเภอแลในปัจจุบัน

จุดกำเนิดทุเรียนหลังลับและอุดรติดตื้นเดิมขึ้นอยู่บนม่อนน้ำจำ บ้านผาหมูบ ตำบลแม่พูล อำเภอแล จังหวัดอุดรติดตื้น เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2479 นายมี หอมดัน ได้นำเมล็ดทุเรียนที่ร่วงหล่นภายในสวนของเพื่อนบ้านไปปลูก ต่อมาประมาณปี พ.ศ. 2485 สวนของนายมี หอมดัน ได้เปลี่ยนเจ้าของมาเป็นนายสม อุปละ ซึ่งเป็นสามีของนางหลง อุปละ ซึ่งมีทุเรียนพื้นเมืองที่นายมี หอมดันปลูกไว้อยู่ในสวนสิบกว่าต้น มีผลทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองต้นหนึ่งมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากทุเรียนพื้นเมืองโดยทั่วไป คือเป็นทุเรียนที่มีรสชาติดี เมล็ดลีบ จึงเรียกทุเรียนต้นนี้ว่า "ทุเรียนเมล็ดตาย" หรือเรียกอีกชื่อว่า "ตันหัวหวยในเหลืองสัญญา" เพราะทุเรียนต้นนี้ขึ้นอยู่ริมลำห้วย และเนื้อสีเหลืองค่อนข้างจัด

ในปี พ.ศ. 2520 ได้มีการจัดประกวดทุเรียนที่ปลูกจากเมล็ดขึ้นที่อำเภอแล จังหวัดอุดรติดตื้น จัดโดยกรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร และจังหวัดอุดรติดตื้น เพื่อคัดเลือกและหาทุเรียนพันธุ์ใหม่ ที่มีคุณภาพดี มีการส่งผลทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองเข้าประกวดในนาม นางหลง อุปละ ปรากฏว่าได้รับรางวัลยอดเยี่ยม เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2521 คณะกรรมการรับรองพันธุ์ได้เห็นชอบและตั้งชื่อทุเรียนที่ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมซึ่งเป็นของ นางหลง อุปละ ให้เป็นทุเรียนพันธุ์ใหม่มีชื่อพันธุ์ว่า "หลงลับแล" เพื่อเป็นเกียรติแก่ นางหลง อุปละ ต่อมาเกษตรอำเภอแลและในขณะนั้นได้แนะนำให้เกษตรกรในอำเภอแลนำยอดทุเรียนพันธุ์หลงลับแลต้นเดิมมาขยายพันธุ์โดยวิธีการเสียบยอดได้รับความสำเร็จเป็นอย่างมาก

4. ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ทุเรียนหลังลับและอุดรดิตถ์ มีขอบเขตพื้นที่การปลูกครอบคลุมอำเภอเกอลับและ อำเภอเมืองอุดรดิตถ์ และอำเภอท่าปลา ของจังหวัดอุดรดิตถ์

5. การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

(1) ทุเรียนหลังลับและอุดรดิตถ์ต้องปลูกในพื้นที่ ที่กำหนดแหล่งพันธุ์ทุเรียนต้องมาจากแหล่งภูมิศาสตร์ในอำเภอเกอลับและ จังหวัดอุดรดิตถ์

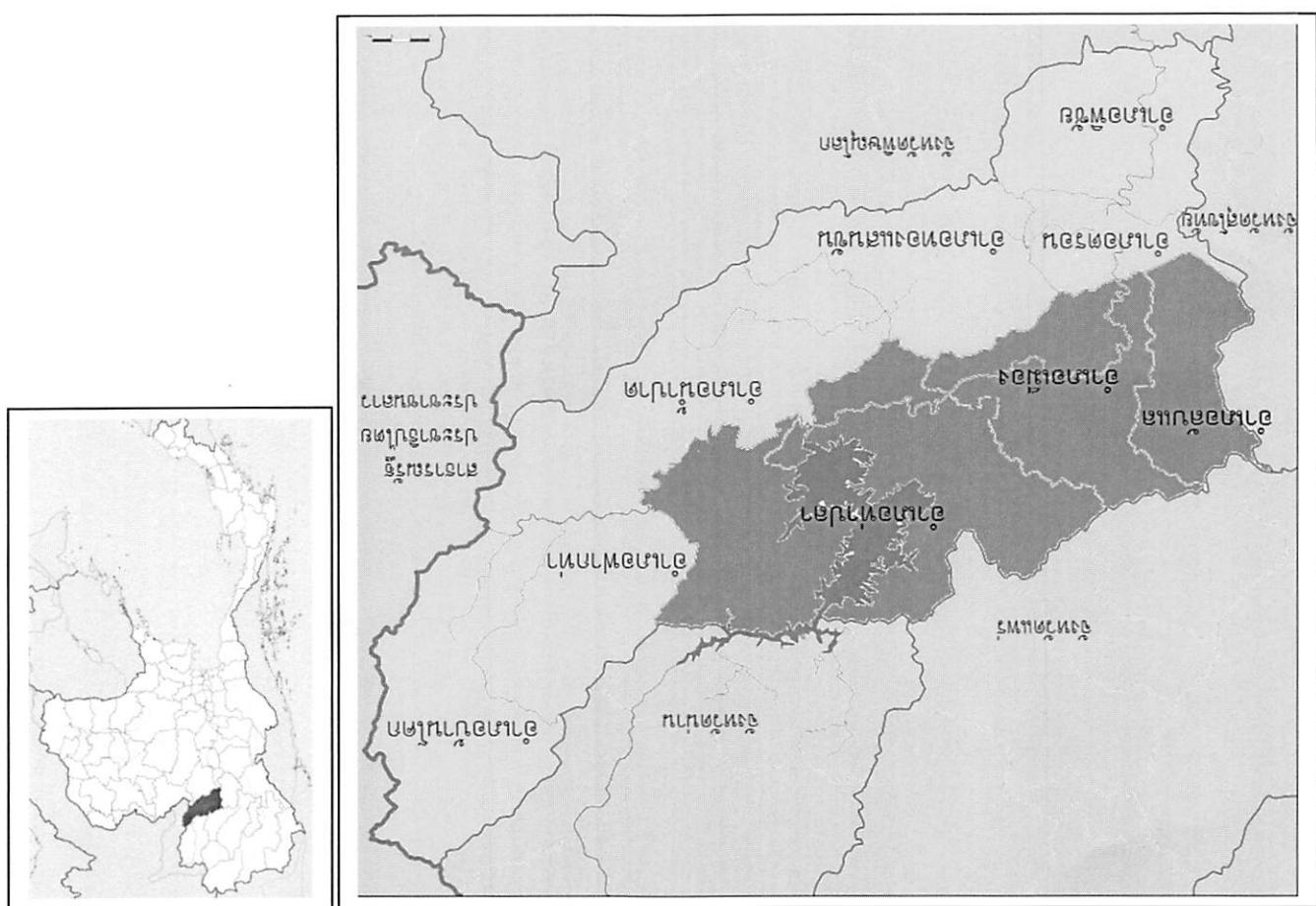
(2) กระบวนการผลิตต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ การขึ้นทะเบียนสมาชิกเกษตรกรผู้ปลูก ทุเรียนหลังลับและอุดรดิตถ์ รวมทั้งต้องมีหลักฐานกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

6. เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

(1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด

(2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนหลังลับและอุดรดิตถ์

(3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนหลังลับและอุดรดิตถ์

၁၇၆၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငြချောင်း၊ ပြည်သူ့ရန်

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

เล่มที่ 33

เลขที่ประกาศ 111

กระทรวงพาณิชย์

วันที่ประกาศโฆษณา

31 มกราคม 2561

ประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เลขที่คำขอ 55100087

วันที่ยื่นคำขอ 13 มิถุนายน 2555

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนหลินลับแลอุตรดิตถ์

รายการสินค้า ทุเรียน

ผู้ขอขึ้นทะเบียน จังหวัดอุตรดิตถ์

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดอุตรดิตถ์ ถนนประชานิมิตร ตำบลท่าอิฐ
อำเภอเมืองอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000

1. คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

ทุเรียนหลินลับแลอุตรดิตถ์ (Uttaradit Lin Lab – Lae Durian) หมายถึง ทุเรียนพันธุ์หลินลับแล ที่มีผลทรงกระบอก เปเปลือกบาง เนื้อสีเหลืองเข้ม เนื้อละเอียดเนียนยวั้ง รสชาติหวานมัน กลิ่นอ่อน เนื้อมาก เส้นใยน้อย เก็บไว้ได้นานโดยไม่แฉะ มีเมล็ดลีบเล็ก ที่ปลูกในเขตพื้นที่อำเภอหลับแล อำเภอเมืองอุตรดิตถ์ อำเภอท่าปลา ของจังหวัดอุตรดิตถ์

ลักษณะของสินค้า

(1) พันธุ์ทุเรียน : พันธุ์หลินลับแล

(2) ลักษณะทางกายภาพ

- รูปทรง ทรงกระบอก ปลายผลบุ๋ม ฐานผลบุ๋ม ร่องพลูชัดเจน

- ผลค่อนข้างเล็ก น้ำหนักผลในช่วง 1 – 3 กิโลกรัม

- เปเปลือก เปเปลือกบาง ผิวเปลือกสีเขียวอมเหลือง หนามผลโคงง แหลมคม

- เนื้อ เนื้อมาก ไม่แฉะ ละเอียดเนียนยวั้ง เส้นใยน้อย สีเหลืองเข้ม

- รสชาติ หวานมัน กลิ่นอ่อน

- เมล็ด เมล็ดลีบเล็ก

(3) ลักษณะทางเคมี

- ค่าความหวานอยู่ในช่วง 30 – 35 องศาบริกก์

2. กระบวนการผลิต

การปลูก

- (1) กิงพันธุ์ที่ปลูก ต้องเป็นพันธุ์ทุเรียนหลินลับและพื้นที่อำเภอับแล้ง จังหวัดอุตรดิตถ์
- (2) ตดูปลูกที่เหมาะสมสมอยู่ในช่วงต้นฤดูฝน หากพื้นที่มีแหล่งน้ำเพียงพอสามารถปลูกได้ทุกฤดู
- (3) แหล่งปลูกต้องเป็นดินระบายน้ำดี มีอินทรีย์วัตถุ ตามไหหล่าฯและเป็นพื้นที่ลาดเอียง
- (4) ชุดหลุมลึก 60 เซนติเมตร กว้าง 60 เซนติเมตร ระยะปลูก 6 x 6 เมตร หรือ 8 x 8 เมตร หรือ ตามความเหมาะสมของพื้นที่ รองกันหลุมด้วยปุ๋ยคอก หรือปุ๋ยอินทรีย์
- (5) วางกิงพันธุ์ กลบดินให้แน่นและพูนเป็นรูปกรวยค่าว่าป้องกันน้ำขัง ใช้มีดปักให้ชิดลำต้นมัดให้แน่น ป้องกันลมแรง ในระยะแรกควรคนห้ามอย่างสม่ำเสมอ

การดูแลรักษาและการให้น้ำ

- (1) ช่วงอายุ 1 – 3 เดือน ควรใช้วัสดุบังแสง เพื่อลดความเข้มของแสงและลดการขยายตัวของต้นพันธุ์
- (2) ช่วงอายุ 1 – 5 ปี ควรตัดแต่งกิงเพื่อควบคุมรูปทรงต้น และป้องกันทรงพุ่มสูงและขยายขึ้นอย่างรวดเร็วมากนัก

- (3) ช่วงอายุ 5 ปี ขึ้นไป ทุเรียนจะเริ่มออกดอกในช่วงเดือนธันวาคม-มกราคม ระยะออกดอกควรรักษาความชื้นในดินไม่ให้ขาด แต่ควรให้น้ำเพียงเล็กน้อย หากให้น้ำมากไปจะทำให้ดอกทุเรียนร่วง
- (4) ระยะออกทุเรียนบาน ค่อยๆ เพิ่มปริมาณน้ำที่ให้และควรให้อย่างสม่ำเสมอ
- (5) ระยะติดผลอ่อน ให้ตัดผลอ่อนที่มีมากเกินไปคราวเก็บไว้ 1 – 2 ลูก เพื่อรักษาขนาดและคุณภาพทุเรียน โดยในระยะนี้ต้องมีการให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ จนถึงระยะการเก็บเกี่ยว

การเก็บเกี่ยว

- (1) ทุเรียนหลินลับและอุตรดิตถ์ จะเก็บเกี่ยวหลังจากออกบาน 110 – 120 วัน
- (2) โดยการสังเกตุลักษณะผล เช่น ปากปิงจะพองโต เห็นรอยเด่นชัด หนามจะแข็ง ร่องพุ่งเป็นสีน้ำตาลปนเหลืองเด่นชัด เมื่อเคาะเปลือกหรือกรีดหนามจะได้ยินเสียงໂprocดัง流星ๆ ไม่ทึบ เป็นดัน

การดูแลรักษาหลังเก็บเกี่ยว

- (1) หลังเก็บเกี่ยว ให้ตัดแต่งกิงที่ด้วยภายในทรงพุ่ม หรือกิงที่เป็นโรค กิงแขวนที่อ่อนแอ
- (2) ใส่ปุ๋ยเพื่อบาրุงดันให้แข็งแรง
- (3) กำจัดวัชพืชในสวนและทำแนวป้องกันไฟป่า

การบรรจุหีบห่อ

- (1) รายละเอียดบนฉลากให้ประกอบด้วยคำว่า “ทุเรียนหลินลับและอุตรดิตถ์” และ/หรือ “Uttaradit Lin Lab-Lae Durian” และ/หรือ “Tu-Rian Lin Lab-Lae Uttaradit”
- (2) ระบุชื่อพันธุ์ทุเรียน ชื่อสวน/เกษตรกร และที่อยู่ที่จดต่อໄได

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดอุตรดิตถ์ ตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่าง สูงจากระดับน้ำทะเล 100 – 400 เมตร มีสภาพภูมิประเทศแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำ อ่ายบริเวณสองฝั่งของแม่น้ำน่านและลำน้ำสาขา ที่ไหลมาบรรจบกับแม่น้ำน่านพื้นที่ส่วนใหญ่ค่อนข้างเรียบ เขตที่ราบรื่นหุบเขาและบริเวณลูกคลื่นลอน ออยู่ต่อเนื่องจากที่ราบลุ่มแม่น้ำทางเหนือและด้านตะวันออกของจังหวัด และเขตภูเขาและที่สูง อายุในบริเวณทางด้านเหนือและทางตะวันออกของจังหวัด มีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย (ดินเป็นสีส้มอิฐ) หรือที่เรียกว่า ดินแดงผาดุ ซึ่งเมื่อถึงฤดูฝนจะมีน้ำไหลม่าลงจากยอดเขาสูงพื้นที่ราบที่มีความลาดชันมากกว่าร้อยละ 35 นำไปเอาเรื่ಚาดุอาหารมาเติมให้กับพื้นที่การเกษตรเป็นอย่างมาก

สภาพภูมิอากาศ แบ่งออกเป็น 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ อากาศจะหนาวเย็นและแห้ง เดือนกรกฎาคมเป็นเดือนที่มีอากาศหนาวที่สุดของปี ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้าสู่ประเทศไทย อากาศจะชุ่มชื้นและมีฝนตกชุก ปริมาณน้ำฝนรวมเฉลี่ย 1,451 มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ย 28.34 ความชื้นสัมพันธ์ ประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสภาพแวดล้อมดังกล่าวเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของทุเรียนหลังลับและอุตรดิตถ์ ทำให้มีการสะสมพลังงานในรูปของสารประกอบคาร์บอไฮเดรตมากครั้งต่อครั้งให้ทุเรียนเจริญเติบโต และมีความพร้อมในการออกดอกออกผล การกระจายตัวของฝนเหมาะสม ไม่มีฝนตกมากในช่วงปลายเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่ทุเรียนเริ่มแก่ จึงส่งผลให้เนื้อทุเรียนหลินลับและอุตรดิตถ์มีเนื้อแห้ง สีเหลืองเข้ม หวานมัน รสชาติดี

ประวัติความเป็นมา

เมืองลับแล หรือ เมืองทุ่งยัง ในอดีตเคยเป็นเมืองใหญ่ ภูมิประเทศเป็นป่าเขางبلับซับซ้อน บรรยากาศเยือกเย็นน้ำมันพลบค่ำแม่ตะวันจะยังไม่ตกดิน ก็จะมีดีแล้ว เพราะมีดอยม่อนญาชีเป็นจุดกัน界 แสงอาทิตย์ ปานี้จึงได้ชื่อว่า "ป่าลับแล" (แลง แปลว่า เวลาเย็น) ต่อมาเพียงเป็น "ลับแล" ซึ่งกล้ายมาเป็นชื่ออำเภอแล้วในปัจจุบัน

ทุเรียนพันธุ์หลินลับแล (พามูบ) ต้นเดิมปลูกโดย นายหลิน บันลาด ณ บ้านพามูบ อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ เมื่อปี พ.ศ. 2493 ได้นำเมล็ดทุเรียนมาปลูกแล้วได้ทุเรียนต้นใหม่ที่มีลักษณะผลทุเรียนแปลงกว่าทุเรียนต้นอื่นๆ จึงนำไปให้เพื่อนบ้านกินหลายคนบอกว่ารสชาติดี ต่อมาในปี พ.ศ. 2520 ได้ส่งทุเรียนพันธุ์นี้เข้าประกวด ซึ่งจัดโดยกรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร และจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยทุเรียนพันธุ์หลินลับแลได้รับความนิยมจากนักบริโภคทุเรียนไม่น้อยไปกว่าทุเรียนพันธุ์หลงลับแล และเพื่อเป็นเกียรติแก่นายหลิน บัดลาด จึงเรียกชื่อทุเรียนพันธุ์นี้ว่า "หลินลับแล" และประกอบกับต้นเดิมนี้อยู่ที่บ้านพามูบ จึงมีอีกชื่อว่า พามูบ หลังจากนายหลิน บันลาด ถึงแก่กรรม ทุเรียนพันธุ์หลินลับแลต้นเดิม จึงอยู่ในความครอบครองของนายสว่าง บันลาด ซึ่งเป็นบุตรชาย ทุเรียนพันธุ์หลินลับแลต้นเดิม เมื่อปี พ.ศ. 2543 อายุประมาณ 50 ปี ลำต้นสูง 15 เมตร เส้นรอบวงลำต้น 2.13 เมตร เส้นผ่านศูนย์กลางทรงพุ่ม 13 เมตร ซึ่งก่อนที่ต้นทุเรียนพันธุ์หลินลับแลต้นแรกจะตาย เกษตรกรในอำเภอลับแลได้นำยอดทุเรียนมาขยายพันธุ์

โดยวิธีการเสียบยอด และขยายยอดพันธุ์ต่อ กันมา กิ่งพันธุ์ต้องมาจาก嫁枝แล้วเท่านั้น เพราะเป็นกิ่งพันธุ์ที่มาจากด้านกำเนิดเดิมที่เป็นต้นทุเรียนพันธุ์หลินลับและอุดรดิตถ์แท้

4. ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ทุเรียนหลินลับและอุดรดิตถ์ มีขอบเขตพื้นที่การปลูกครอบคลุม嫁枝แล้ว嫁枝เมืองอุดรดิตถ์ และ嫁枝ท่าปลา ของจังหวัดอุดรดิตถ์

5. การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

(1) ทุเรียนหลินลับและอุดรดิตถ์ต้องปลูกในพื้นที่ ที่กำหนดแหล่งพันธุ์ทุเรียนต้องมาจากแหล่งภูมิศาสตร์ใน嫁枝แล้ว จังหวัดอุดรดิตถ์

(2) กระบวนการผลิตต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ การขึ้นทะเบียนสมาชิกเกษตรกรผู้ปลูก ทุเรียนหลินลับและอุดรดิตถ์ รวมทั้งต้องมีหลักฐานกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

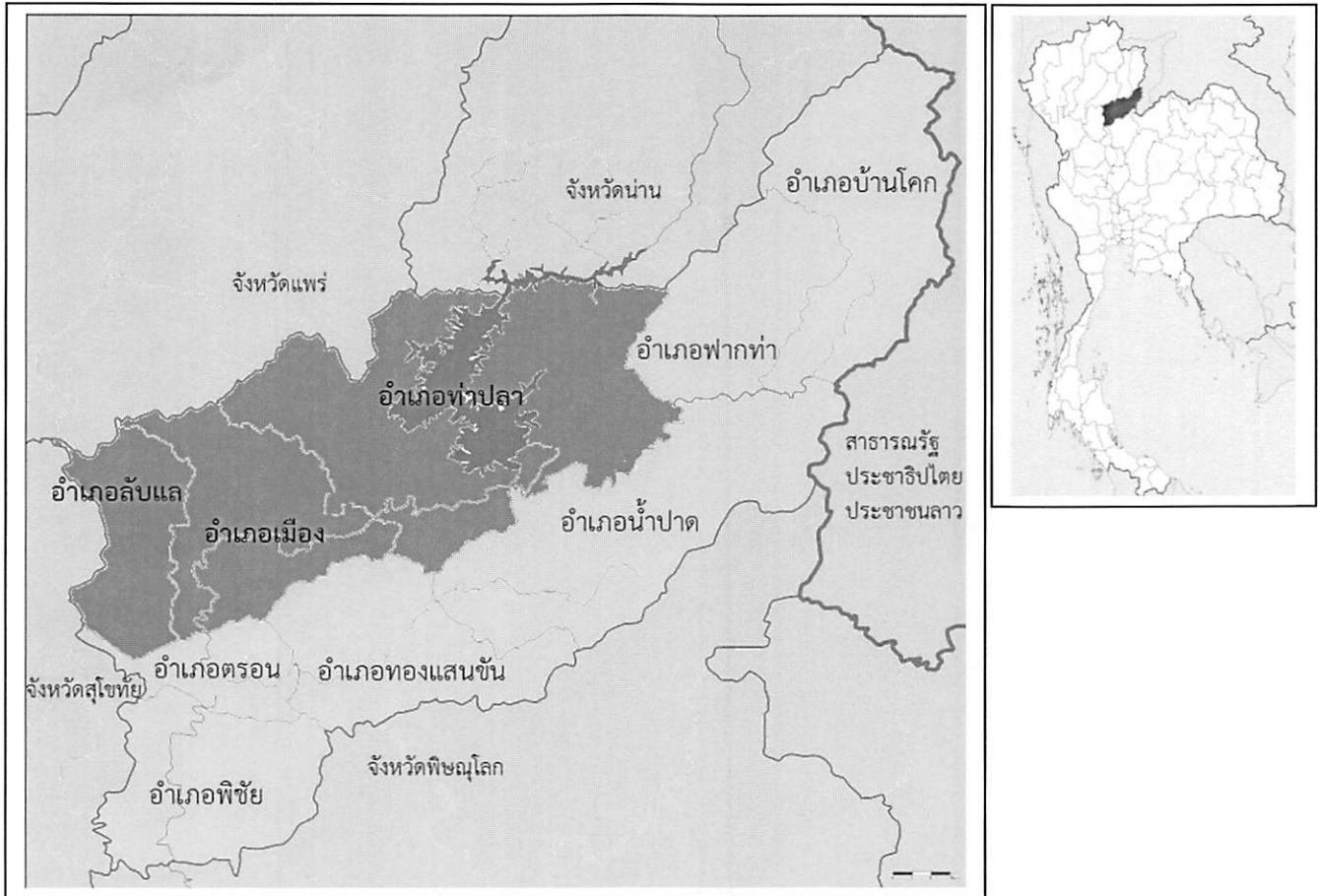
6. เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

(1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด

(2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนหลินลับและอุดรดิตถ์

(3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงาน สำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนหลินลับและอุดรดิตถ์

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ ทุเรียนหลินลับแลอุตระดิตร์

ขอบเขตพื้นที่การป้องกันเรียนหลินลับและอุตสาหกรรมคุณภาพพื้นที่อำเภอเมืองอุตรดิตถ์
และอำเภอท่าปลา ของจังหวัดอุตรดิตถ์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา
กระทรวงพาณิชย์

เล่มที่ 33 เลขที่ประกาศ 112
วันที่ประกาศโฆษณา 31 มกราคม 2561

ประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เลขที่คำขอ 58100115 วันที่ยื่นคำขอ 16 กุมภาพันธ์ 2558

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ สังคโลกสุโขทัย

รายการสินค้า เครื่องปั้นดินเผา

ผู้ขอขึ้นทะเบียน 1. จังหวัดสุโขทัย
2. เทศบาลตำบลเมืองเก่า

ที่อยู่ 1. ศาลากลางจังหวัดสุโขทัย
ถนนนิกรเกษม ตำบลฐานี อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย 64000
2. สำนักงานเทศบาลตำบลเมืองเก่า
ถนนจรติถีต่อง ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย 64000

1. คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

สังคโลกสุโขทัย (Sangkhalok Sukhothai) หมายถึง เครื่องปั้นดินเผาเนื้อดินหรือเนื้อแกร่ง ประเภทเคลือบและไม่เคลือบ มีลักษณะแตกต่างๆ มีสีตามลักษณะการเคลือบแต่ละประเภท เช่น สีขาว สีน้ำตาล สีเขียว เป็นต้น มีการตกแต่งลวดลายที่วิจิตรบรรจง ผลิตตามกรรมวิธีที่เป็นภูมิปัญญาสืบทอดกันมาดั้งเดิมบนพื้นที่ที่อำเภอเมืองและอำเภอครีสซานาลัย จังหวัดสุโขทัย

ลักษณะของสินค้า

(1) ลักษณะทางกายภาพ

- เนื้อดิน ดินเหนียว (Clay) ดินดำ และดินขาว (Compound Clay)
- ลวดลาย ลายพันธุ์พุกษา ลายรูปสัตว์ ลายช่องกระจาก ลายเรขาคณิต ลายเบ็ดเตล็ด ซึ่งมีลวดลายอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เช่น รูปปลา กงจักร ดอกไม้ เป็นต้น ซึ่งเป็นศิลปะแบบสุโขทัย
- พื้นผิว ประเภทเคลือบและไม่เคลือบ
- รูปทรง ตุ้กตารูปคนและรูปสัตว์ เครื่องประดับสถาปัตยกรรม เครื่องประดิษฐกรรม และภาชนะชนิดต่างๆ เช่น ไห อ่าง แจกัน จาน คานโภ หม้อทรงต่าง ๆ เป็นต้น

(2) ประเภทของสังคโลกสูขาวทัย

- (2.1) ประเภทไม่เคลือบ มีสีน้ำตาลแגםแดง สีเทาจนถึงสีเทาเข้ม
- (2.2) ประเภทเคลือบสีเดียว ไม่แตกแต่งตลาดลาย
 - (2.2.1) ประเภทเคลือบสีขาว สีของเคลือbmีสีขาว
 - (2.2.2) ประเภทเคลือบสีน้ำตาล สีของเคลือbmีสีน้ำตาลอ่อนไปจึงถึงสีน้ำตาลใหม่หรือดำ
 - (2.2.3) ประเภทเคลือบสีเขียว สีของเคลือbmีสีเขียว สีเขียวอมฟ้า สีเขียวเข้ม
- (2.3) ประเภทเคลือบ ตกแต่งตลาดลาย
 - (2.3.1) ประเภทเคลือบสองสี มีการตกแต่งตลาดลายโดยใช้น้ำเคลือบสองสี คือ เคลือบสีขาว และเคลือบสีน้ำตาล
 - (2.3.2) ประเภทเขียนลายได้เคลือบ มีการเขียนลายสีดำ สีแดง สีเขียว สีน้ำเงิน สีเหลือง สีน้ำตาล และสีฟ้า บนพื้นสีขาวได้เคลือบ
 - (2.3.3) ประเภทเขียนลายบนเคลือบ มีการเขียนลายสีดำ สีแดง สีเขียว สีน้ำเงิน สีเหลือง สีน้ำตาล และสีฟ้า บนพื้นสีขาว บนเคลือบ

2. กระบวนการผลิต

วัตถุดิบ

- (1) ดินเหนียวจาก จังหวัดสูขาวทัย
- (2) ดินดำจากอําเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่
- (3) ดินขาว (Compound Clay)

การเตรียมดิน

- (1) นำดินที่ผสมแล้วมาแช่น้ำไว้ในถังประมาณ 3 วัน แล้วใช้ไม้กวน
- (2) ใช้เครื่องปั่นดินเพื่อผสมดินให้เป็นเนื้อเดียวกัน
- (3) นำดินที่ปั่นเสร็จแล้ว มาเทใส่ผ้าเพื่อตากให้น้ำไหลออกจากการดัวดิน
- (4) นาดดิน เพื่อให้ดินเหนียวพร้อมสำหรับการบัน

การบัน

- (1) การบันขี้นรูปด้วยแบนหมุน ให้冬ดินที่เตรียมไว้วางบนแบน แล้วหมุนเพื่อขี้นรูป เมื่อได้รูปทรงที่ต้องการแล้ว เอาออกจากแบนหมุน
- (2) การบันขี้นรูปด้วยแม่พิมพ์ โดยทำต้นแบบจากแม่พิมพ์ให้มีรูปร่างตามที่ต้องการ แล้วนำดินอัดเข้าไปในแม่พิมพ์ ทุบดินให้แน่น เพื่อให้ผิวเรียบและมีความสม่ำเสมอ
- (3) การบันขี้นรูปด้วยมือ เพื่อให้มีรูปร่างตามที่ต้องการ

การตกแต่งລວດລາຍ

ວິທີການຕັກແຕ່ງລວດລາຍ ດັ່ງນີ້

- (1) ກາຮກດປະກັບດ້ວຍແມ່ພິມພື້ນແກສລັກລວດລາຍຕ່າງໆ ມີໂປ້ມັກເຊື້ອກ ເພື່ອໃຫ້ເກີດລວດລາຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ
ລາຍເສັ້ນຄື່ນ ລາຍພັນປາຊື່ເລີກໆ ແລະລາຍຈຸດໄໝປລາ ເປັນດັນ
- (2) ກາຮງູດນີ້ດ້ວຍໄມ້ຫຼືໂລໜະປລາຍແຫມ ເພື່ອໃຫ້ເກີດລວດລາຍ
- (3) ກາຮງູດດ້ວຍໄມ້ຫຼືໂລໜະປລາຍມນ ໂດຍດັກເນື້ອດິນອອກເປັນຮ່ອງ
- (4) ກາຮແຕ່ງເຕີມດິນ ໂດຍການນຳດິນທີ່ບັນເປັນລວດລາຍແລ້ວເວົາໄວ້ມາດິດເຂົ້າກັບການຈະໃນຕໍ່ແໜ່ງທີ່ຕ້ອງກາຮ

ໜ້າເຄລືອນແລະກາຮເຄລືອນ

(1) ປະເກທເຄລືອນ ໄມ່ຕັກແຕ່ງລວດລາຍ

ໜັງຈາກເພາສັ້ນຄໂລກໃຫ້ສຸກກ່ອນໜຶ່ງຄົ້ນ ແລ້ວນໍາໄປປຸ່ນໜ້າເຄລືອນ ດັ່ງນີ້

(1.1) ປະເກທເຄລືອນສື່ຂາວ ນໍາສັ້ນຄໂລກໃປປຸ່ນໜ້າເຄລືອນໄສເສື່ອງມີສ່ວນປະກອບຂອງທິນພັນມ້າ ນໍາດິນ ຊື້ເຄົາໄມ້
ແລະຊືລິກາ ຢ່ວຍນໍາເຄລືອນສື່ຂາວຊຸ່ນໜີ້ມີສ່ວນປະກອບຂອງນໍາເຄລືອນໄສແລະເຫຼືອຣົໂຄເນີຍມ ຢ່ວຍນໍາສັ້ນຄໂລກກາຮອງພື້ນ
ດ້ວຍນໍາດິນສື່ຂາວແລ້ວຈຶ່ງເຄລືອນດ້ວຍເຄລືອນໄສຫຼືສື່ຂາວຊຸ່ນ

(1.2) ປະເກທເຄລືອນສື່ນໍາຕາລ ນໍາສັ້ນຄໂລກໃປປຸ່ນໜ້າເຄລືອນມີສ່ວນປະກອບຂອງນໍາເຄລືອນໄສແລະເພື່ອຮົກ
ອອກໄໝ໌

(1.3) ປະເກທເຄລືອນສື່ເຂົ້າວ ນໍາສັ້ນຄໂລກໃປປຸ່ນໜ້າເຄລືອນມີສ່ວນປະກອບຂອງນໍາເຄລືອນໄສແລະໂຄຣມິກ
ອອກໄໝ໌ຜສມກັບເພື່ອຮົກອອກໄໝ໌

(2) ປະເກທເຄລືອນ ຕັກແຕ່ງລວດລາຍ

(2.1) ປະເກທເຄລືອນສອງສີ ຄືກາຮເຂົ້ານລວດລາຍໂດຍໃຫ້ໜ້າເຄລືອນສື່ຂາວແລະສື່ນໍາຕາລຕັກແຕ່ງເປັນ
ລວດລາຍຕ່າງໆ

(2.2) ກາຮເຂົ້ານສີໄດ້ເຄລືອນ ຄືກາຮເຂົ້ານລວດລາຍໜັງຈາກກາຮແດັບ ແລ້ວຈຶ່ງນໍາໄປເພາເຄລືອນດ້ວຍໄປ

(2.3) ກາຮເຂົ້ານສົບນເຄລືອນ ຄືກາຮເຂົ້ານລວດລາຍກາຍໜັງຈາກເພາເຄລືອນການຈະເຮັດວຽກແລ້ວ

ກາຮແພ

ສັ້ນຄໂລກສູໂຂ້ທີ່ມີກາຮແພ 2 ຄົ້ນ ໂດຍໃຫ້ເຕັກແກ້ສ ດັ່ງນີ້

(1) ແພດິບ ຢ່ວຍເພາ Biscuit ໃຫ້ເວລາໃນກາຮແພ 15 – 18 ຊົ່ວໂມງ ອຸນໜກົມ 800 ອົງຄາເໜີຣີສ ເພື່ອໃຫ້ດິນແຫຼົງ
ໂດຍຄ່ອງໆ ປັບປຸງເພີ່ມອຸນໜກົມໃຫ້ສູງເກີ້ນທີ່ລະນອຍ ຊົ່ວໂມງລະ 100 ອົງຄາເໜີຣີສ ເພື່ອໃຫ້ດິນສາມາດປັບດັວໄດ້
ໄມ້ແຕກຮ້າວ ກາຍໜັງຈາກກາຮແພ ສີຂອງສັ້ນຄໂລກສູໂຂ້ທີ່ໃຫ້ຈະເປັນສື່ນໍາຕາລແດງຫຼືສື່ຂາວນວລ
ຈາກນັ້ນປ່ອຍໃຫ້ອຸນໜກົມໃນເຕັກແພດິບ ເຢັນລົງຈົນຄົງອຸນໜກົມປະມາດ 190 ອົງຄາເໜີຣີສ ຈຶ່ງຈະສາມາດເປີດ
ເຕັກແພ ແລ້ວນໍາເຄື່ອງເຄລືອນໄປເຂົ້ານລວດລາຍຕ້ວໄປ

(2) ແພຈິງ ຢ່ວຍເພາເຄລືອນ ໃຫ້ເວລາໃນກາຮແພ 13 – 14 ຊົ່ວໂມງ ອຸນໜກົມ 1,250 – 1,290 ອົງຄາເໜີຣີສ ເປັນ
ກາຮພລິດກັນທີ່ກາຍໜັງຈາກທີ່ນໍາໄປເພດິບແລະນໍາໄປປຸ່ນໜ້າເຄລືອນ ຈຶ່ງນໍາມາເພາອີກຄົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ໜ້າເຄລືອນ
ທີ່ປຸ່ນບັນພລິດກັນທີ່ລະລາຍເປັນຫັ້ນບັນຜົວ ມີຄວາມມັນແວວວວາ

การบรรจุหีบห่อ

รายละเอียดบนฉลาก ให้ประกอบด้วยคำว่า
“สังคโลกสุขทัย” และ/หรือ “Sangkhalok Sukhothai”

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดสุโขทัยตั้งอยู่ภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม โดยตอนเหนือเป็นที่ราบสูงมีภูเขาภารมาทางทิศตะวันตก พื้นที่ตอนกลางเป็นที่ราบและตอนใต้เป็นที่ราบสูง มีแม่น้ำไหลผ่านจากเหนือลงใต้ โดยผ่านพื้นที่อำเภอศรีสัชนาลัย อำเภอสารคโลก อำเภอศรีสำโรง อำเภอเมืองสุโขทัย และอำเภอ กังไกรลาศ สภาพของพื้นที่มีลักษณะเป็นดินเหนียวเนื้อละเอียด มีคุณภาพดี มีความเหนียว สีของดินก่อนเพา มีสีเทา สีเทาอมเหลืองถึงสีดำ เนื้อดินจับกันเป็นก้อนแน่นไม่ร่วนซุย ไม่มีกรวดทราย เมื่อนำเนื้อดินผสมน้ำจะมีความนุ่มและเหนียวเหมาะแก่การบันน ในการบันน ในเนื้อดินมีธาตุเหล็กผสมอยู่เล็กน้อย ทำให้มีลักษณะเฉพาะและเป็นเอกลักษณ์ของสังคโลกสุโขทัย

ประวัติความเป็นมา

จังหวัดสุโขทัยเป็นแหล่งอารยธรรมที่มีความเจริญทั้งทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมมานานนับพันปี เครื่องบันดินเผาที่มีชื่อเสียงของสุโขทัย คือ เครื่องสังคโลก มีจุดเริ่มต้นที่บริเวณเมืองเก่าสารคโลก (อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัยในปัจจุบัน) หรือบริเวณน้ำโจน เมืองเก่าสุโขทัย (อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยในปัจจุบัน) โดยเฉพาะบริเวณบ้านแกeken้อย นักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีสันนิษฐานว่าชาวจีนคงเข้ามาทำเครื่องบันดินเผามาก่อน แล้วถ่ายทอดให้กับคนไทย เพราะสังเกตได้จากลวดลาย สีสัน เป็นแบบศิลปะจีนตอนปลายราชวงศ์ช่อง แต่บางหลักฐานก็กล่าวว่าพ่อขุนรามคำแหงมหาราชได้นำช่างเผาถ้วยจีนเข้ามาสุโขทัย จำนวนมาก งานเครื่องบันดินเผาในสมัยสุโขทัยจึงเจริญอย่างมากในสมัยนั้นจากสภาพของ “เครื่องสังคโลก” ที่มีความโดดเด่นเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวของเมืองสุโขทัย ทำให้การผลิตเครื่องสังคโลก กลายสภาพจากผู้มีภูมิปัญญาเป็นกิจการธุรกิจของครอบครัวและชุมชนที่สร้างรายได้อย่างมากมายให้กับชาวบ้าน คำว่า “สังคโลก” มีผู้สันนิษฐานไว้ว่าตั้งกัน บ้างว่ามาจากคำว่า “ช่องໂກຣກ” แปลว่า เดาแผ่นดินช่อง บ้างว่ามาจากภาษาญี่ปุ่นคำว่า “ชันโนโกໂගุ” หรือ “ชังໂกໂගุ” ซึ่งเพี้ยนามาจากคำว่า “สารคโลก” อันเป็นชื่อเดิมของเมืองเชลียงหรือเมืองศรีสัชนาลัย ปัจจุบันคือชื่ออำเภอในจังหวัดสุโขทัย นอกจากนี้ จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ให้เครื่องบันดินเผาสังคโลกที่ผลิตขึ้นในแหล่งภูมิศาสตร์นี้มีลักษณะที่แตกต่างจากเครื่องบันดินเผาสังคโลกที่ผลิตจากที่อื่น และได้รับการยกย่องให้เป็นคำขวัญของจังหวัดสุโขทัย ที่ว่า “ มงคลโลกล้ำเลิศ กำเนิดลายสือไทย เล่นไฟลอยกระทง ดำรงพุทธศาสนา งามด้าดีนจาก สังคโลกทองโบราณ สักการแม่ย่า พ่อขุน รุ่งอรุณแห่งความสุข ”

ศิลปะการบันนเครื่องสังคโลกของจังหวัดสุโขทัยที่เป็นเอกลักษณ์ได้มีการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษมาเป็นเวลากว่า 700 ปี และมีการพัฒนาจนมาเป็นเครื่องใช้ที่ทันสมัย ทำให้เกิดคุณค่าที่เป็นเอกลักษณ์ให้กับสังคโลก สุโขทัย จึงนับเป็นอาชีพหลักอย่างหนึ่งที่สร้างรายได้ให้กับชาวสุโขทัย

4. ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การผลิต สังคโลกสุโขทัย ครอบคลุมพื้นที่ของอำเภอเมือง และอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย รายละเอียดตามแผนที่

5. การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

(1) สังคโลกสุโขทัย จะต้องผลิตในเขตพื้นที่อำเภอเมือง และอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ตามกระบวนการผลิตข้างต้น

(2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านกระบวนการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการเขียนทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตสังคโลกสุโขทัย รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

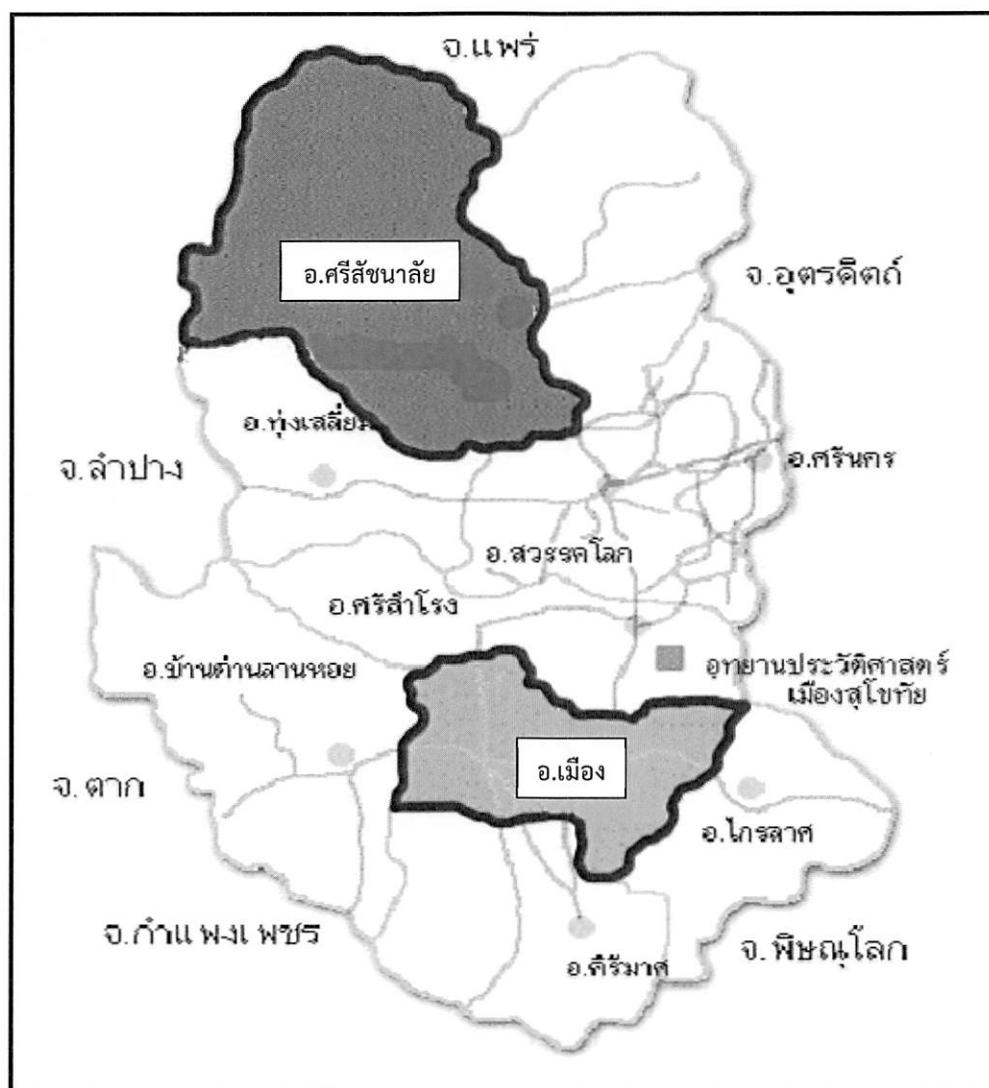
6. เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

(1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด

(2) จัดให้มีการเขียนทะเบียนผู้ผลิต/ผู้ประกอบการค้าที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สังคโลกสุโขทัย

(3) ผู้ขอเขียนต้องจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สังคโลกสุโขทัย และแผนการควบคุมตรวจสอบสินค้า

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ สังคโลกสุขทัย

ขอบเขตพื้นที่การผลิตสังคโลกสุขทัย ครอบคลุมพื้นที่ 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง และอำเภอศรีสัchanalai จังหวัดสุขทัย

ประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เลขที่คำขอ	58100129	วันที่ยื่นคำขอ	23 กันยายน 2558
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กล้วยดากบางกระทุ่ม พิษณุโลก			
รายการสินค้า	กล้วยดาก		
ผู้ขอขึ้นทะเบียน	1. นางสาวจิราพร พงศ์รุจิกรพันธ์ 2. นางอารมณ์ นาคเที่ยง 3. นางเดือนดา ใจเที่ยงธรรม 4. นางพรรณี สุ瓦สุ 5. นางกมิลัย แสงสมัย 6. นางกัญญารัตน์ พักเงิน 7. นางละเอียด สิงหลักษณ์ 8. นางสาวฐิติยาภรณ์ ทะรังเคร 9. นายเจนวิทย์ จันทรา ¹ 10. นางสาวสมกิจ วิกิจการโภคล 11. นายอุษิษัย ชนะมา 12. นางบุญศักดิ์ มากำ ² 13. นางสาวศิลาพร สิงหลักษณ์		
ที่อยู่	174/1 หมู่ 5 ตำบลบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก 65110		

1. คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

กล้วยดากบางกระทุ่ม พิษณุโลก (Bangkrathum Phitsanulok Dried Banana) หมายถึง กล้วยดาก ที่เมื่อเนื้อแห้งเนียนละเอียด เหนียวแน่น ไม่มีเม็ด รสชาติหวานเป็นธรรมชาติ ผลิตจากกล้วยน้ำว้าพันธุ์มະลิอ่อง พันธุ์นวลจันทร์ พันธุ์ปากช่อง 50 หรือพันธุ์พื้นเมือง ในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก และตำบลท่าพ่อ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

ลักษณะของสินค้า

- รูปทรง กลม แบน หรือแผ่น
- สี สีน้ำตาลเนียน
- เนื้อ เนื้อแห้งละเอียด ไม่มีเม็ด เหนียวแน่น
- กลิ่น หอม
- รสชาติ หวานเป็นธรรมชาติ

2. กระบวนการผลิต

วัตถุดิบ

กล้วยน้ำว้าพันธุ์มະลิอ่อง พันธุ์นวลจันทร์ พันธุ์ปากช่อง 50 หรือพันธุ์พื้นเมือง ที่ปลูกในจังหวัดพิษณุโลก และตำบลท่าพ่อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

การปลูก

(1) ตัดเลือกพันธุ์กล้วย ได้แก่ กล้วยน้ำว้าพันธุ์มีลิอ่อง พันธุ์นวลจันทร์ พันธุ์ปากช่อง 50 หรือ พันธุ์พื้นเมือง ที่มีลักษณะผลโต ไส้ขาว และไม่มีเมล็ด

(2) ใช้หันดงแห้ง ปลูกในดินร่วน ขนาดหลุม 30 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างหลุมปลูก 4 x 4 เมตร หรือตามความเหมาะสมของพื้นที่

การแปรรูป

(1) ตัดเครื่องกล้วยเมื่อกล้วยออกบานได้ในช่วง 100 – 120 วัน หรือตัดเมื่อเห็นผลของหวีสุดท้าย ที่เรียกว่า “หวีเดินเต่า” มีขนาดโต แล้วตัดแบ่งกล้วยเป็นหัว บ่มให้สุกโดยเรียงกล้วยทับกัน 3 – 5 ชั้น คลุมด้วยผ้าพลาสติกไว้ 24 ชั่วโมง แล้วเปิดผ้าออกทิ้งไว้ 4 – 6 วัน

(2) เมื่อกล้วยสุกได้ที่ นำมาปลอกเปลือก ลอกเส้นใยออกให้หมด ใช้มีดตัดปลายกล้วยเล็กน้อยเพื่อไม่ให้กล้วยชำ แล้วเรียงบนตะแกรง ตากในโถมพาราโบลา หรือในที่ที่สามารถกันฝุ่นและแมลงได้

(3) ในตอนเย็นเก็บรวมกล้วยที่ตากไว้ด้วยกัน รุ่งเช้าจึงนำไปตากใหม่ ทำซ้ำ 4 – 6 วันตามฤดูกาล จะได้กล้วยตากที่มีรูปทรงแบบกลม แล้วจึงนำไปบรรจุหีบห่อ

(4) กล้วยตากแบบแบน หลังจากตากได้ 4 วัน ใช้เครื่องแบนกล้วย จากนั้นนำไปตากต่ออีก 2 วัน แล้วจึงนำไปบรรจุหีบห่อ

(5) กล้วยตากแบบแผ่น หลังจากตากได้ 1 วัน กดกล้วยตากให้แบนเรียบบนแผ่นพลาสติกใสแล้ว ตากต่อไปอีก 1 วัน จากนั้นลอกแผ่นพลาสติกใสออก แล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 40 – 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที แล้วจึงนำไปบรรจุหีบห่อ

การบรรจุหีบห่อ

รายละเอียดการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์บนกลากลินค้า ประกอบด้วยคำว่า

“กล้วยตากบางกระทุ่ม พิษณุโลก” และ/หรือ “Bangkrathum Phitsanulok Dried Banana” และ/หรือ “Gluai Tak Bangkrathum Phitsanulok” พร้อมระบุวัน เดือน ปี ที่ผลิต และวัน เดือน ปี ที่ควรบริโภค

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดพิษณุโลก และตำบลท่าพ่อ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร มีลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ ที่คล้ายคลึงกัน โดยทางตอนเหนือและตอนกลางมีลักษณะภูมิประเทศเป็นเขตที่ราบสูง ด้านตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นที่ราบหุบเขานครไทยและหุบเขชาติธรรมการ โดยหุบเขานครไทยมีдинตะกอนที่อุดมสมบูรณ์ที่มีลักษณะเป็นแบบคุ้งกระทะ ส่วนหุบเขชาติธรรมการมีรูปร่างคล้ายพระจันทร์เสี้ยวมีдинตะกอนที่อุดมสมบูรณ์ พื้นที่ตอนกลางทางใต้เป็นที่ราบและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่ม มีลักษณะภูมิอากาศที่ได้รับพลังงานความร้อนจากดวงอาทิตย์มากกว่าบริเวณอื่นๆ อีกทั้งยังอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมที่พัดผ่านจากมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรแปซิฟิก ทำให้มีอากาศร้อน เหมาะแก่การเจริญเติบโตของกล้วย ทำให้กล้วยที่ปลูกในบริเวณนี้เจริญเติบโตได้ดี

ประวัติความเป็นมา

ในปี พ.ศ. 2475 มีชาวบ้านอพยพมาอยู่ที่อำเภอทางกรุงธนู จังหวัดพิษณุโลก โดยได้นำหนែอกลัวย น้ำว้า “พันธุ์มະลิอ่อง” มาปลูกในพื้นที่นี้และขยายพันธุ์จนเด็มพื้นที่ประมาณหลายร้อยไร่เพื่อทำการจำแนนาย แต่พบว่ามีกลั่วป่ายเครื่องหรือที่เรียกว่า “กลั่วตีนเด่า” เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นกลั่วที่ขายไม่ได้ และทำให้เกิดปัญหาภัยแล้งเน่าเสีย จึงเกิดความคิดที่จะนำกลั่วไปตากแดดเพื่อเป็นการถนอมอาหารเมื่อนการทำผักภาคเค็ม โดยไม่ใช้ส่วนผสมใดๆ ในการเพิ่มรสชาติ จนได้กลั่วจากนางกรุงธนู พิษณุโลกที่คนต่างชื่นชอบในรสชาติ จนกลายเป็นสินค้ามีชื่อของจังหวัดพิษณุโลกเป็นที่รู้จักแพร่หลายของคนทั่วประเทศ

ในปัจจุบัน จังหวัดพิษณุโลกได้มีการจัดงานเกี่ยวกับกลั่วจากนางกรุงธนู พิษณุโลก เป็นประจำต่อเนื่อง ในทุกๆ ปี เช่น งานวันของดีเมืองกลั่วตาก การจัดแสดงสินค้านานานานา เป็นต้น

4. ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การปลูกและผลิตกลั่วจากนางกรุงธนู พิษณุโลก ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก และตำบลท่าพ่อ อ้ำเงา เมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร รายละเอียดปรากฏตามแผนที่

5. การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

การควบคุมการผลิต

(1) กลั่วจากนางกรุงธนู พิษณุโลก ต้องผลิตในเขตพื้นที่ที่กำหนด และตามกระบวนการผลิตข้างต้น

(2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการเขียนทะเบียนสมाचิกผู้ผลิตกลั่ว ตากนางกรุงธนู พิษณุโลก รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

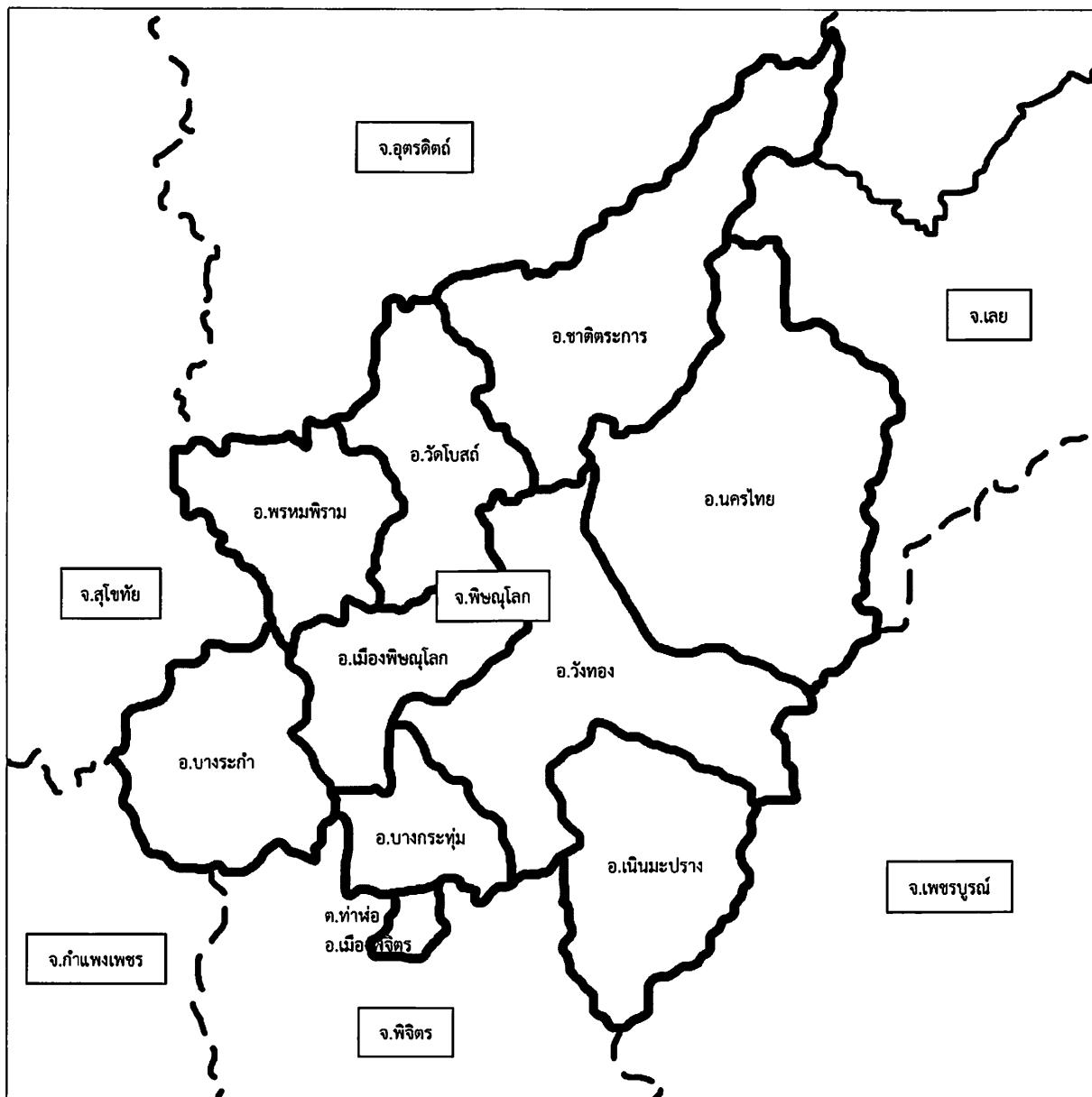
6. เสื้อไข่ที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

(1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด

(2) จัดให้มีการเขียนทะเบียนสมाचิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กลั่วจากนางกรุงธนู พิษณุโลก

(3) ผู้ขอเขียนทะเบียนสมाचิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงาน สำหรับสมाचิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กลั่วจากนางกรุงธนู พิษณุโลก

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ กล่าวยกบางกระหุ่ม พิษณุโลก

ขอบเขตพื้นที่การปลูกและผลิตกล่าวยกบางกระหุ่ม พิษณุโลก ครอบคลุมพื้นที่จังหวัด
พิษณุโลก และตำบลท่าพ่อ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร